

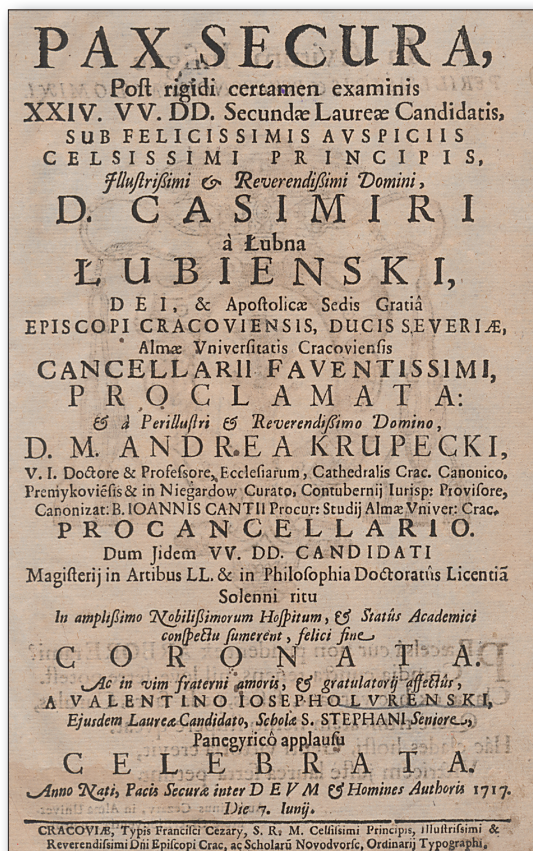
LUREŃSKI (Lauryński) WALENTY Józef

(zm. 26 III 1732 r.)

Walenty Lureński najprawdopodobniej wywodził się z rodziny mieszczańskiej. Za mało prawdopodobne uznać należy natomiast spotykane w piśmiennictwie wywodenie go ze szlacheckiej rodziny Jureńskich, gdyż w źródłach proveniencji uniwersyteckiej i drukach jego autorstwa spotykane są jedynie dwie formy nazwiska: Lureński i Lauryński.

Studia odbywał Lureński w Krakowie, gdzie 7 czerwca 1717 r. został promowany na magistra sztuk wyzwolonych i doktora filozofii (w imieniu promowanych wygłosił wówczas okolicznościową przemowę). Wykładał następnie na Wydziale Filozoficznym, zaś między 1723 a 1725 r. został przyjęty do Kolegium Mniejszego. Podjąwszy wówczas bądź nieco wcześniej studia prawnicze, uzyskał zezwolenie uniwersytetu na przeniesienie się do Kolegium Prawniczego i 8 maja 1725 r. przystąpił do przepisanej prawem re-sponsji. Przedstawił do niej rozprawę kanonistyczną dotyczącą prawa patronatu (*Quaestio iuridica de iure patronatus...*, Kraków 1725). Jej publiczna obrona umożliwiła Lureńskiemu wejście do Kolegium Prawniczego. Niewykluczone, że przyznano mu przy tej okazji także bakalaureat praw, z którym to stopniem wystąpił już 29 października 1725 r., będąc po raz pierwszy wybierany na prepozyta kolegium *ex vi ingressus* (z racji wstąpienia). Funkcję tę miał Lureński pełnić jeszcze sześciokrotnie; także sześć razy wybierano go na radcę (konsy-

Karta tytułowa panegiryku Walentego
Lureńskiego *Pax secura*, Kraków 1717
(BJ 3552 III Mag. St. Dr.)



liarza) Kolegium Prawniczego. Od 1730 r. był profesorem procesu prawa kościelnego (tzw. luborzyckim). Do końca życia mieszkał w Kolegium Prawniczym.

W początkach swej kariery akademickiej oddawał się Lureński pracy nauczycielskiej. Jeszcze jako bakałarz był seniorem szkoły przy krakowskim kościele św. Szczepana. W latach 1721–1723, już będąc wykładowcą Wydziału Filozoficznego, pracował natomiast jako dyrektor kolonii akademickiej w Gnieźnie. Z tego okresu zachowały się jego utwory łacińskie ku czci bł. Jana Kantego, wygłaszane przed licznym audytoryum w kolegiacie św. Jerzego na gnieźnieńskim zamku w dniu wspomnienia liturgicznego tego błogosławionego (20 października) w latach 1721 i 1722, a także utwór okolicznościowy napisany po śmierci prymasa Stanisława Szembeka (1721).

Nie wiadomo kiedy przyjął Lureński święcenia duchowne. Przed 1722 r. uzyskał tytuł notariusza apostolskiego, a w związku ze swym wstąpieniem do Kolegium Prawniczego już przed 29 października 1725 r. zajmował kanonię w kapitule kolegiaty Wszystkich Świętych w Krakowie – nie wiadomo, niestety, jaką. Od 15 września 1729 r. posiadał natomiast w tejże kapitule kanonie przeznaczone dla uniwersyteckich prawników: najpierw prebendy Górski (pierwsze ministerium), a potem *fundi* Świnarski. W 1730 r. (od 13 stycznia do co najmniej 13 maja) był proboszczem w Gierałtowicach, a od tego roku (instytuowany 14 lipca, instalowany 24 lipca i ponownie 10 października) aż do śmierci – w Luborzycy.

Zmarł zapewne w Krakowie 26 marca 1732 r.

AUJ rkps 50 s. 118–143, *passim*; Estreicher Bibliografia 21 s. 528–530; B. Brzuszek, *Lureński Walenty Józef*, SPTK 2 s. 546–547; Michalewiczowie 5/1 s. 19, 47; Dzieje UJ s. 392; Szczepaniak Spis prałatów s. 111, 114; Szczepaniak Spis prepozytów s. 115, 158.

Krzysztof Fokt